

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. София, 18.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Коев

Членове: Силвия Б. Русева
Диана Василева

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
като разглежда докладваното от И. Коев Въззивно наказателно дело от частен характер № 20231100607329 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба от ЧТ И. Е. Г., срещу присъда № 406 от 19.09.2023 г., постановена по НЧХД № 18130 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 3 състав.

С присъда № 406 от 19.09.2023 г., постановена по НЧХД № 18130 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 3 състав, подсъдимата С. С. Г., с ЕГН: *****, е призната за **невинна**, за това, че в периода от 24.06.2021 г. до 06.12.2021 г., в гр. София при условията на продължавано престъпление, с осем деяния, които осъществяват поотделно състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г.и, като не водила децата на детска градина и не уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не предала децата от дома си, както следва:

На 24.06.2021 г. /четвъртък/ до 08:00 часа на 28.06.2021 г. /понеделник/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г.и, като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 05.07.2021 г. /понеделник/ до 19:00 часа на 11.08.2021 г. /неделя/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е

утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 06.09.2021 г. /понеделник/ до 19:00 часа на 12.09.2021 г. /неделя/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 04.10.2021 г. /понеделник/ до 19:00 часа на 10.10.2021 г. /неделя/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 21.10.2021г. /четвъртък/ до 08:00 часа на 25.10.2021г. /понеделник/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 01.11.2021г. /понеделник/ до 19:00 часа на 07.11.2021г. не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 18.11.2021г. /четвъртък/ до 08:00 часа на 22.11.2021г. /понеделник/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа;

На 06.12.2021г. /понеделник/ до 19:00 часа на 12.12.2021г. /неделя/ не изпълнила съдебен акт - определение № 176473 от 14.08.2020 г., постановен по гр. дело № 29533 по описа на Софийски районен съд за 2020 г., Гражданско отделение, 117-ти състав, с което е утвърдено споразумение между двамата родители относно родителските права над децата М. и М. И. Г., като не водила децата на детска градина, не е уведомила бащата от къде да ги вземе, както и не ги е предала на бащата от дома си в 08:00 часа, поради което и на основание чл. 304 НПК, я оправдал по престъпление по чл. 182, ал. 2, пр. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 НК.

Със същата присъда съдът е постановил веществените доказателства – 1 бр. оптичен носител на л. 56 от делото да остане в кориците на същото след влизане в сила на тази присъда.

В подадената въззивна жалба и допълнение към нея след изготвяне на мотивите към присъдата се акцентира, че присъдата е постановена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила и е изцяло необоснована, неправилна и незаконосъобразна. Изтъкват се доводи във връзка с цененото на гласните доказателства по делото и се развиват аргументи във връзка с мотивите на съда. В заключение – иска се от въззивната инстанция отмяна на присъдата и постановяване на нова присъда, респ. признаване на подсъдимата за виновна по повдигнатото ѝ обвинение.

Липсва подадено възражение от подс. С. Г..

В проведеното разпоредително заседание на 15.01.2024 г., въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия и/или свидетели, изслушването на експертизи, както и ангажирането на нови писмени и/или веществени доказателства и в този смисъл не се налага провеждане на въззивно съдебно следствие, за обезпечаване на правомощието на въззивната инстанция по чл. 313 и чл. 314 НПК и правилното решаване на делото.

В проведено ОСЗ на 02.02.2024 г. ЧТ И. Г. – редовно призован, се явява лично. Поддържа въззивната жалба и няма доказателствени искания.

В същото съдебно заседание подс. С. Г. – редовно призована, се явява лично и с адв. Х. Б., като нямат доказателствени искания и оспорват въззивната жалба.

В предоставена последна дума на подсъдимата, последната желае от съда потвърждаване на присъдата.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалваната присъда, изложеното във въззивната жалба и допълнението към него, вкл. и доводите на страните в проведеното съдебно заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обосноваост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 319 НПК и от легитимирано лице, отговаря на изискванията на чл. 320 НПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Настоящият съд намира, преценявайки обосноваостта и законосъобразността на обжалвания първоинстанционен съдебен акт, че разгледана по същество – въззивната жалба е **неоснователна**.

Въззивният съд намира, че първоинстанционният съд е извършил цялостен анализ на доказателствата по делото, като обективно, всестранно и пълно е изяснил фактическата обстановка по същото. При направения анализ на събраните доказателства първоинстанционният съд е спазил изискванията на формалната и на правната логика и е охранил в пълнота правото на защита на подсъдимото лице. Извършеният анализ на показанията на разпитаните свидетели и на писмените доказателства, събрани в хода на съдебното следствие пред районния съд, е задълбочен и прецизен. Фактическата обстановка, изяснена от районния съд, се възприема изцяло и от настоящата инстанция. Последната, като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд намира, че не се налагат различни изводи по фактите и фактическите обстоятелства по делото.

Липсват основания, които да мотивират въззивния съд да промени съществено направените в първоинстанционния съдебен акт фактически констатации, тъй като в мотивите му са обсъдени събраните по делото доказателствени материали и не е допуснато превратното им тълкуване. В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи във въззивната жалба – напр. **решение** № 372 от 01.10.2012 г., постановено по Н.Д. № 1158 по описа на ВКС за 2012 г., Наказателна колегия, III Наказателно отделение; **решение** № 181 от 2012 г., постановено на ВКС, I Н. О.; **решение** № 513 от 2013 г. на ВКС, I Н.О.; **решение** № 371 от 2016 г. на ВКС, III н. о. В подадената въззивна жалба не са развити съществени съображения или възражения, като същата е подадена главно във връзка със съображенията на съда при кредитиране на свидетелските показания и съдържа критики в тази насока.

Районният съд не може да бъде упрекнат във формален подход при анализа на доказателствата, като изложените мотиви дават възможност да бъде проследена аналитичната дейност на съда и как е стигнал до извода за липсата на обективна и субективна съставомерност на деянието в лицето на подс. Г..

Въззивната инстанция не споделя доводите развити във въззивната жалба, които са във връзка с начина на кредитиране на свидетелските показания. Въззивният съд е на мнение, че всеки гласен източник следва внимателно да бъде съпоставен с останалата доказателствена маса по делото и как кореспондира с него, като е без значение качеството на лицето дало показания. Този съдебен състав намира за неоснователни твърденията, че е доказано по несъмнен начин авторството на деянието, като тези аргументи не намират опора в доказателствената маса по делото. Съдът не намира да е налице някакъв порок при извършването на следствените действия. На следващо място, избраният от първата инстанция подход при анализа на свидетелските показания е удачен и не противоречи на правилата на наказателния процес, за обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и в тази връзка този съдебен състав не споделя доводите на защитата в подадената въззивна жалба. Адекватно са ценени приложените писмени доказателства, т.к. кореспондират с останалите материални източници по делото и точно отразяват и потвърждават правно релевантни обстоятелства, включени в предмета на доказване. Достоверността на показанията се определя от тяхната логичност, непротиворечивост и последователност само по себе си и съответната относимост към предмета на доказване, вкл. и дали кореспондират с останалите доказателствени източници.

На следващо място, избраният от първата инстанция подход при анализа на свидетелските показания е удачен и не противоречи на правилата на наказателния процес, за обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Не се констатира и доказателствен дефицит. Доколкото настоящият съдебен състав се солидализира с мотивите на районния съд, не намира за необходимо да преповтаря анализа на гласните доказателствени източници.

В производствата по наказателни дела от частен характер параметрите на обвинението се очертават с тъжбата. Предмет на доказване са само претендираните с нея факти и обстоятелства, доколкото те биха могли да осъществяват състав на престъпление.

В обобщение, въззивният съд намира, че първата инстанция не е допуснала нарушения при анализа и преценката на доказателствените материали. Въз основа на тях правилно е установила фактическата обстановка в съответствие с изискванията на чл. 14, ал. 1 НПК. Несъгласието на страната с така установената фактическа обстановка само по себе си не може да обуслови неправилност на присъдата.

Разглеждайки мотивите по делото този съдебен състав отчита, че въззивната жалба на ЧТ Г. за това, че мотивите не отговарят на изискванията на НПК, са неоснователни. От мотивите може да се проследи начина на формиране на вътрешното убеждение на съда и как то се основава на събраните доказателства по делото.

Налице е недоказаност по отношение главния факт по делото, поради което следва да бъдат приложени последиците, визирани в [чл. 304 НПК](#). Недопустимо е постановяването на осъдителна присъда при недоказаност на обвинението по несъмнен и категоричен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото обвинение. Само когато всички факти, включени в причинно-следствения процес на престъпното деяние и неговото авторство бъдат установени безспорно и категорично, съдът може да постанови съответна осъдителна присъда. Последната не може да почива на предположения, на съмнителни, несигурни и колебливи изводи досежно осъществяването на обективните и субективните признаци за деянието. Съдът признава дееца за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин /[чл. 303, ал. 2 НПК](#)/, което е гаранция за реализиране правата на обвиняемите, респективно на подсъдимите в наказателния процес, произтичащи от презумпцията за невиновност, установена и прокламирана в [чл. 16 НПК](#).

Въз основа на изложените съображения въззивната инстанция прие, че подсъдимата е била правилно и законосъобразно оправдана изцяло по повдигнатото ѝ обвинение на основание чл. 304 НПК. Такова произнасяне по същество държи сметка за правото на защита, неразривно свързано с необходимостта съдът да признае дееца за виновен само, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. В тази връзка е и разпоредбата на чл. 6 КЗПЧОС и чл. 14, т. 2 от Международния пакт за граждански и политически права

(ратифициран с Указ на Народното събрание от 23.07.1970 г.). От това следва, че когато има съмнение дали дееца е извършил престъплението и след изчерпване на всички процесуални средства за доказване на обвинението, съдът следва да го признае за невиновен. Този съдебен състав прие, че правилно е преценена настоящата хипотеза, поради което и правилно Софийски районен съд е постановил оправдателна присъда по повдигнато обвинение.

Възприемайки изцяло съображенията, изложени в мотивите към първоинстанционния съдебен акт, въззивната инстанция сче за неоснователни доводите, изложени от тъжителя, за доказаност на обвинението, както и за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционната присъда, поради което прие, че същата следва да бъде потвърдена, като правилна обоснована и законосъобразна.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 НПК, Софийският градски съд, Наказателно отделение, II-ри въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 406 от 19.09.2023 г., постановена по НЧХД № 18130 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 3 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____